ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΤΗΣ "ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΖΩΗΣ"

Το δόγμα αυτό χρησιμοποιείται για την επαναθεμελίωση της κρατικής κυριαρχίας και για τίποτε άλλο.

Η κωμωδία του επιτελικού κράτους εξελίσσεται σε τραγωδία διαρκείας για το σύνολο της χλωρίδας και πανίδας που βρίσκονται αυτή τη στιγμή στο έδαφος της χώρας. Οι πυρκαγιές που αναδύονται, είτε σε απόκρημνες και δύσβατες περιοχές, είτε σε πεδιάδες με πανεύκολη και πολυεπίπεδη πρόσβαση, είναι απλησίαστες από κάθε κρατικό πυροσβεστικό μέσο. Οι πυρκαγιές καίνε με την ίδια ευκολία βιοτεχνίες, γεωργικούς συνεταιρισμούς και μεγάλα κεντρικά στρατόπεδα, όπου από το παρανάλωμα των εκρήξεων διασκορπισμένων χιλιάτονων βομβών κινδυνεύουν με αφανισμό χωριά και πόλεις.

Η Αγχίαλος είναι η κωδικοποιημένη εμπειρία του ελληνικού κράτους, δηλαδή η συνείδησή του. Τόσο είναι, αυτό και αυτοί που το διαχειρίζονται. Διεφθαρμένο από τα σωθικά του, ανίκανο και επικίνδυνο για ολόκληρη την κοινωνία των έμβιων όντων που υπάρχουν στην επικράτειά του.

Με ιδεολογία το δόγμα της διασφάλισης της ανθρώπινης ζωής, ακρωτηριάζει αυτό που επικαλείται, όπως συμβαίνει με κάθε ιδεολογία. Την ίδια τη ζωή. Αυτό ακριβώς το δόγμα οδήγησε στο κρατικό έγκλημα των Τεμπών και της Πύλου.

Με βάση το δόγμα αυτό, το κράτος εκτοπίζει τους ανθρώπους από τις γειτονιές, από τα χωριά, από τις πόλεις με το «εκκενώστε» και μένει μόνος του, κυρίαρχος στο δημόσιο χώρο με τις φωτιές, όπου χωρίς κανένα εμπόδιο καίνε ό,τι βρουν μπροστά τους και σταματάνε αν βρουν θάλασσα.

Το κράτος "υποδαυλίζει" και χορεύει με τις φωτιές και η κοινωνία, απούσα, ακούει μέσα από τις οθόνες της τηλεόρασης τα νέα προστάγματα: ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΚΑΙ ΑΝΘΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ, οι νέες

κατασκευές-άλλοθι της ανάπτυξης του καπιταλισμού και των συνεπειών της, πυρκαγιών, πλημμυρών, φυσικών καταστροφών.

Φυσικά και είναι ανθρωπογενή τα αίτια και τα παράγουν συγκεκριμένοι άνθρωποι. Δεν ήταν ο κ. Χατζηδάκης που σαν Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας φρόντισε να αποδώσει το περιβάλλον γυμνό και φονεύσιμο προς εκμετάλλευση στους αιματοβαμμένους κερδοσκόπους;

Δεν είναι τα 130 άρθρα του πολυνομοσχεδίου, νόμοι επίθεσης στη φύση και η εξουδετέρωση ό,τι είχε απομείνει από τους προηγούμενους περιβαλλοντικούς περιορισμούς;

Δεν είναι η «καλλιέργεια» των αιολικών πάρκων σε τζάμπα οικόπεδα, στις Βουνοκορφές και στα δάση, η ανεξέλεγκτη επέκταση των φωτοβολταϊκών, καθώς και η νομιμοποίηση των αυθαιρέτων εντός δασικών εκτάσεων που διευκολύνει τις αρπαχτικές διαθέσεις των επενδυτών;

Ας μην έχουμε αυταπάτες. Το κράτος στο όνομα «της ανθρώπινης ζωής» υποδαυλίζει τη φωτιά προκειμένου να μας εκτοπίσει από το δημόσιο χώρο και την απειλή που νιώθει το ίδιο από τη συμμετοχή μας. Με τη μεγάλη υπόσχεση, την ανάπτυξη, είναι διατεθειμένοι κράτος και κυβέρνηση να μην αφήσουν τίποτα όρθιο παραδίδοντάς το σε κερδοσκόπους. **Το κράτος θα επιμείνει μέχρι το τέλος του αφανισμού μας.**

Κανένα κράτος είτε φιλελεύθερο είτε «κοινωνικό» δεν έσωσε ποτέ και κανέναν και ούτε πρόκειται να σώσει.

Ήρθε η ώρα να μπούμε ορμητικά στο δημόσιο χώρο και να πάρουμε τη ζωή στα χέρια μας.

Αυτόνομες ζώνες αλληλεγγύης και αντίστασης παντού, μετατρέποντας τα περιβαλλοντικά αιτήματα σε πολιτικό και κοινωνικό πρόταγμα ανατροπής, αντιστρέφοντας την διαρκή αναπαραγωγή της ήττας, της ανάθεσης, της εκλογικής δεξαμενής και των ψεύτικων προσδοκιών.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΡΑ

υ.γ. Ήδη έχουν καεί ζωντανοί 5 άνθρωποι και η μόνη απάντηση είναι η ίδια που δίνεται σε κάθε κρατικό έγκλημα. Αποζημίωση, για να κατεβάσει ακόμη περισσότερο τον πήχη της αξιοπρέπειας και της υποταγής πιο κάτω.